

Volitve naj bodo

manifestacija naše enotnosti in politične trdnosti

Ljubljana, 16. marca.
Danes je bilo v veliki uniojski dvorani v Ljubljani zaključno volilno zborovanje. Ze ob tri četrt na pet je bila dvorana nabito polna. Udeleženci zborovanja so ves čas vzklkali našemu partijskemu in državnemu vodstvu ter izražali ogorčenje nad poskusi italijanskih fašistov in kominformistov, da bi z vprašanjem Trsta skalili dobre sosedske odnose med jugoslovanskimi narodi in italijanskim narodom. Tovariša Milo Marinka, ki je prišel v spremstvu predpovednika vlade dr. Marijana Breclja, predsednika MLO Ljubljana in sekretarja MK Vlada Krivica ter drugih ljubljanskih kandidatov, je množico pozdravila stoji in z dolgotrajnim ploskanjem.

Zborovanje je začel minister za pravosodje in član mestnega odbora Fronte dr. Helij Modic. Po njegovih pozdravnih besedah je prvi spregovoril tov. Vlado Krivic. Uvodoma je omenil, da so sedanje volitve politično mnogo bolj razgibane kot volitve v MLO pred dvema mesecema. Pri teh predvolilnih sestankih pa je bilo tudi sodelovanje volivcev mnogo večje, kar dokazuje dejstvo, da so se na vseh sestankih volivci zanimali in želeli razjasnitev posameznih vprašanj. V Ljubljani je bilo v predvolilnem času okoli 1000 zborovanj, kjer je bila udeležba še enkrat večja kot po navadi.

Nato je tov. Krivic omenil najbolj pogosta vprašanja, ki so jih obravnavali na množičnih sestankih. MLO je nekatera že začel reševati. Volivce je najbolj zanimalo vprašanje stanovanja, vprašanje preskrobe, prometa, novega načina trgovanja, gostinstva itd. Na teh sestankih so volivci tudi omenjali različne napake, kot n. pr. da ni v zajamčeni preskrbi dovolj mila, pralnega praška, čeprav ga je dobili v prosti prodaji, dalje glede tobaka, mleka itd. Omenil je, da bo letos kljub vsem težavam zgrajena trolejbusna proga na Jezico in zboljšana tramvajski promet. V zvezi s kritiko je tov. Krivic poudaril, da so bili v Ljubljani le zelo redki primeri, da je hotel naš sovražnik na sestankih z zavitiimi vprašanji podtalno rovariti. Proti takim pa se je treba še bolj ostro boriti, saj je vsak razširjevalec laži in sovražnih parol, prav tak sovražnik, kot so bili v narodnoosvobodilni borbi sovražniki fašisti in belogardi.

Govorec o vprašanju Trsta je poudaril, da ni slučaj, da so se znašli fašisti in kominformisti na isti liniji pri izpodkopavanju svetovnega mira in da skupno vpijejo o rešitvi tržaškega vprašanja in hočejo tako skaliti dobre odnose med jugoslovanskimi in italijanskimi ljudstvi.

Govor tov. Krivica je ves čas prekinjalo navdušeno vzklkavanje, da je moral večkrat po nekaj minut prekiniti govor.

Pozdravljen z dolgotrajnim ploskanjem je nato spregovoril predsednik vlade LRS tov. Miha Marinko, ki je imel naslednji govor:

Tovariši in tovarišice!
Za konec naše volilne kampanje mi dovolite, da spregovorim še nekaj zaključnih besed. Osvobodilna fronta je

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Vlado Vodopivec
Uredništvo: Kopitarjeva ul. 6 — Uprava Kopitarjeva ul. 2 —
Telefon uredništva in uprave: 52-61 do 52-65 — Telefon naroč-
niškega oddelka 30-30 — Telefon oglasnega oddelka 36-35 —
Številka ček. rač. 604-90321-0 — Mesečna naročnina 30 din —
Tisk tiskarne "Ljudske pravice" v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 8

je v svojem včerajšnjem govoru pozval tovariš MIHA MARINKO volivce Slovenije

kljivosti v našem občem in konkretnem upravljanju.

Vsa ta številna zborovanja so pomagala nadalje razvijati politično zavest in patriotizem naših množic, ki so se seznanjale z dogajanjem po svetu in z uspehi vlade pri utrjevanju mednarodnega položaja Jugoslavije, ob tolmačenju dosledne politike, ki jo vodi za splošni mir v svetu in z borbo proti agresiji, za očuvanje naše neodvisnosti itd. Nič manj važ-

ljivejši način za pospešeno odpravljanje vseh zlih pojavov birokratizma, za odpravljanje napak v našem gospodarstvu in v vsej naši upravni dejavnosti, da je to osnovna in trdna podlaga za razvijanje socialistične demokracije v vsem našem družbenem življenju.

Na kratko zarisani program, kakor nam ga je za razvoj naše demokracije začrtal minulo soboto tov. Kardelj, je nedvomno deloval zelo vzpodbudno na

interesi zahtevajo, da se o vsem odkrito govori ljudstvu, pa vendar ni pri nas tako rekoč nobene vojne panike. Vsekakor je je mnogo manj kot v kateri koli drugi državi, čeprav je proti nam naperjena najbolj srdita zastraševalna kampanja. To dejstvo je izredno pozitivna postavka v bilanci političnega stanja države.

Tudi tokrat se je pokazalo, da resnična ljudska vlada in politično vodstvo, kakršno je naše, nima ničesar prikrivati svojemu ljudstvu — kakor je to nedavno dejal tovariš Tito — razen seveda tistega, kar bi sovražnik lahko izkoristil za sebe, in še to samo iz razloga, ker ni mogoče delati tako, da bi nekaj ljudstvo vedelo, sovražnik pa ne.

To odkrito poudarjanje resnosti položaja, poudarjanje potrebe, da se mora del ustvarjalnih dobrin odvzeti neposredni potrošnji za potrebe naše obrambe, poudarjanje, da so potrebne široke obrambne priprave — kakor predvojaška in izvenvojaška vzgoja borcev in vse druge pasivne zaščitne priprave ter vsa ostala politična mobilizacijska aktivnost za moralnopolično utrjevanje patriotične obrambne zavesti naših delovnih ljudi, vse to je bogat prispevek k utrditvi naše celotne obrambne sposobnosti, s tem pa tudi najzdatnejša podpora doledni miroljubni politiki našega vodstva in tako rekoč glavno, kar naši narodi morejo dati za očuvanje mira, in edina pot naše neodvisnosti.

Vsaka druga pot, vsaka drugačna politika bi bila voda na mlin tistih, ki želijo socialistično Jugoslavijo spraviti s sveta, ki danes s svojimi hegemonističnimi težnjami predstavljajo glavno nevarnost za splošni mir. To je danes bolj ali manj jasno vsakemu povprečnemu državljanu socialistične Jugoslavije. Moremo reči, da razpoloženje našega delovnega ljudstva potrjuje, da se ravnamo po znanem geslu tov. Tita: delati in ustvarjati, kot da bo sto let mir, in pripravljati se, kakor da bi bila jutri vojna.

Tovariši in tovarišice, še nekaj o kramarski in imperialistični politiki sovjetskih despotov. O njej dobivamo iz dneva v dan nove dokaze, ki jih ne more prikrivati vsa njihova kričava in demagoška propaganda. S svojo zunanjo politiko groženj in obrekovanj, ki naj bi olajšala zlohotne težnje sovjetskega imperija, da postopno z mešetarjenjem med velesilami na račun drugih narodov širijo svoja vplivna področja, prihajajo do kaj čudnih protislovij, ki jih ne morejo spraviti v sklad z nikakršnimi načeli, na katera se sklicujejo v svoji propagandi.

Taka njihova politika jih je spravila v dokaj čudno bratovščino. Znano je, kako simpatični jim je politika ameriških izolacionistov, ki jih poznamo kot najhujše reakcionarje. Značilno je, da se njihova propaganda spomni Francovega režima le tu in tam in še to le v zvezi s klevetanjem Jugoslavije. To je vsekakor pomembno v zvezi z vestmi v svetovnem časopisu o tajnih sovjetskih nabavah živega srebra in drugih surovin v Španiji, ki jih sami nimajo, a jih potrebujejo za svojo oboroževalno industrijo.

Vorašanje Trsta je mogoče rešiti le v korist obeh narodov, samo na bazi poštenega enakopravnega sporazuma

Nedavno se je začelo govoriti, da bi bila Sovjetska zveza pripravljena skleniti z Italijo pakt o nenapadanju. Četudi ne vemo, koliko so te vesti resnične, se vendarle ujemajo z nekaterimi postopki Gromika v Parizu, ki nenadoma zopet pogrjeva vprašanje Trsta, in s fašistično in profašistično iredentistično histerijo, ki je s tem ali pa tudi na njihov direktni namig dobila novo pobudo. Nedvomno zelo nenavadna bratovščina, ki preseneča samo tiste, ki še ni spregledal makijavelistične politike sovjetskih despotov.

Ta politika, kakor koli je peridna, kakor koli se ne razlikuje ne od politike bivše carske despotije, od običajne primitivne imperialistične politike velesil izpred prve svetovne vojne, niti od politike Hitlerja in Mussolinija, je vendarle dokaj primitivna, preračunana na preveliko dozo naivnosti ljudi v svetu, da bi je ne spregledali. Zaradi lastnih izkušenj se takim "hokus-pokusom" v sovjetski politiki niti ne čudimo več.

Tudi po svetu je vedno manj ljudi, ki še niso spregledali te politike. Pograbijo zanj le še razni politični bankroti iz bivšega, danes povampirjenega fašističnega tabora, če v njej najdejo vsaj majhno in četudi čisto kratkotrajno korist. Vsa ta politika Kremlja ima ljudi

in narode za figure na šahovski deski. V ta namen jim je potrebna železna zavesa, da bi vsaj na svoji strani preprečili množicam, da bi spoznale bistvo njihove politike, da bi spoznale resnico objektivnega stanja v svetu in tako ostale zaslepljene z njihovo šovinistično propagando ter ohranile slepo pokorščino despotični hierarhiji. Mislim, da je odveč prepričevati, da taka politika ne more imeti solidne bodočnosti.

Tudi tisti italijanski delavci, ki še sledijo kominformovski politiki, in drugi demokrate in progresivni ljudje, ki jih je ta politika kremelskih oblastnikov pahnila v to čudno bratovščino z včerajšnjimi fašističnimi zatraci, bodo prej ali slej spreviedli, da to ni v korist njihovega naroda, niti v korist države kot celote. Dejstvo je, da se ta politika kominformistov v odnosu do socialistične Jugoslavije v svojem šovinističnem bistvu ne razlikuje niti od najbolj kričavih italijanskih fašistov in nacionalistov. To se je v zadnjih letih dogajalo tako v Trstu kakor tudi v sami Italiji v zvezi s tržaškim vprašanjem. Ta šovinistični delirij, pa naj ga podpihnejo Kremelj ali pa tisti, ki danes nosijo odgovornost za državno politiko Italije, gotovo ni mogel in ne bo

Nadaljevanje na 2. strani.

no od tega pa ni, da so se na teh množicah, zlasti manjših zborovanjih in v osebnih razgovorih z volivci odkrile mnoge težave in pomanjkljivosti v naši upravi, ki bodo vsem odgovornim tovarišem na različnih upravnih mestih služile kot zelo koristna pomoč in važno opozorilo na odpravljanje nepravilnosti in brezdušnih birokratskih postopkov v naši upravni praksi.

Naše politične volilne priprave so nedvomno pokazale vsem nižjim in višjim vodstvom oblastvene uprave in političnih organizacij, koliko in kaj je še vse treba na tem področju napraviti. Naše politične in druge družbene organizacije pa bo to vzpodbujalo k nadaljnji mobilizaciji in aktivizaciji množic, da bodo preko teh organizacij same posegale v boj proti vsem takim negativnim pojavom in da bodo čim obsežneje sodelovale v upravljanju vseh naših družbenih zadev preko raznih naših institucij socialistične demokracije. Poglobilo se je spoznanje, da je to najboljši in najzanes-

šiti groženj za mir, ne le na Balkanu, ampak tudi v svetu. Izjave, ki so jih glede tega dali državniki in politiki na Zapadu sploh in posebej v Veliki Britaniji, ter stališče zapadne javnosti o tem vprašanju, so napravile v naši državi najboljši vtis.

Ce se vprašamo, ali sedaj grozi neposreden napad na Jugoslavijo, bi izrazil mnenje, da sedaj priprave satelitov še ne moremo označiti kot priprave za neposreden napad. O tem sem prepričan zato, ker navzlic veliki pomoči, ki jo daje Sovjetska zveza satelitom v orožju in v organizaciji vojnih priprav, sateliti v sedanjem trenutku še niso pripravljeni za neposreden napad, vendar pa to niti najmanj ne zmanjšuje resnosti položaja. Jasno je, da Rusi proti Jugoslaviji ne morejo poslati v borbo samo satelitov. Težko je predpostavljati, da bi se mogel v zvezi z Jugoslavijo kakor tudi s katero koli drugo državo v Evropi ponoviti korejski primer, da bi skozi daljše razdobje vodili vojno samo s satelitskimi silami, vendar bi lahko satelite pahnili, četudi samo za krajšo dobo, v vojno pustolovščino. To bi lahko storili tem laže, če bi voditelji iz Moskve utegnili dvomiti o tem, da bo Jugoslavija v takšem napadu ostala brez zavaznika. Ljudje, ki si zastavljajo vprašanje, ali bo napad izveden samo s satelitskimi silami in ali bo v napadu sodelovala tudi Sovjetska zveza, ne smejo pozabiti, da so sateliti samo slepo orodje moskovskih mogotcev, da so samo orodje sovjetske napadalne politike do Jugoslavije. Resnost tega dejstva moramo vselej upoštevati.

Naposled moramo upoštevati tudi to, da je stališče, ki ga Jugoslavija dandanes zastopa v mednarodnih odnosih, zlasti pa njeno stališče do napadalne politike sovjetskih voditeljev, eden izmed činite-
(Nadaljevanje na 2. strani.)

Izjava Moše Pijade v Združenju tujih novinarjev v Londonu Jugoslavija je življenjsko zainteresirana na tem da se ohrani mir na svetu

London, 16. marca. (Tanjug) V počastitev voditelja jugoslovanske parlamentarne delegacije Moše Pijade je priredilo Združenje tujih novinarjev v Londonu slovesno večerjo, na kateri so bili navzoči člani delegacije dr. Josip Vidmar, Vida Tomšič, jugoslovanski veleposlanik v Londonu Jože Brilej ter člani jugoslovanskega veleposlaništva v Londonu.

Približno 120 tujih in domačih novinarjev je do zadnjega kotička napolnilo dvorano hotela "Criterian". Po pozdravnem govoru predsednika Združenja tujih novinarjev v Londonu g. Kellera je spregovoril Moša Pijade, ki je med drugim dejal naslednje:

"Gospoje in gospodje! Zahvaljujem se vam za povabilo na ta sestanek in ob tej priložnosti vam moram reči, da sem kot človek, ki je imel ob koncu preteklega leta za seboj 40 let novinarskega dela in bil prav toliko let član Srbskega novinarskega združenja, ob takšni priložnosti in ko me v Beogradu tuji novinarji prosijo za intervjuje, vselej nekako v zadregi, ker moram dati izjave novinarjem: počutim se še vedno mnogo bolj novinar kot državnik in zmeraj bi raje sam vprašal, kot da bi odgovarjal na vprašanja. Toda, vidite, izpolnil bom to dolžnost državnika in politika, četudi nisem preveč navdušen zanj.

Najpoprej bi rad izjavil, da je na vso jugoslovansko parlamentarno delegacijo napravil globok vtis zares prijateljski in iskreni sprejem v Veliki Britaniji, tako pri predsedniku britanske vlade kakor pri članih obeh domov britanskega parlamenta ter v javnem mnenju. S tega obiska ne bom odnesel samo najlepših spominov, temveč tudi globoko prepričanje o sedanjih prijateljskih odnosih med Veliko Britanijo in Jugoslavijo in o prijateljskem sodelovanju za razvoj medse-

bojnih ekonomskih odnosov, prav tako pa tudi o istovetnosti našega naziranja glede osnovnih vprašanj današnjih mednarodnih odnosov. Četudi je prišlo do naše konference s predstavniki obeh domov britanskega parlamenta v hipu srdečne borbe med vlado in opozicijo, smo lahko ugotovili, da glede prijateljskih občutkov do Jugoslavije ni razlike med spornima strankama.

Vsekakor je obisk tovariša Djilasa v Londonu v marsičem prispeval k takšnemu sprejemu naše delegacije. Srečen sem ob misli, da je upravičena vera, da je tudi ta obisk naše parlamentarne delegacije nov prispevek k boljšemu medsebojnemu poznavanju in nadaljnjemu razvijanju prijateljskih stikov med narodi Jugoslavije in Velike Britanije. Rad bi tudi tokrat izrazil globoko hvaležnost naše delegacije predsedniku vlade g. Attleju, zunanjemu ministru Morrisonu in vsem ostalim članom vlade in parlamenta, s katerimi smo bili te dni v stiku, za vso iskrenost in naklonjenost v naši sredi. Obiskali smo Veliko Britanijo v času velike mednarodne napetosti, ki v veliki meri morda celo največ zadeva prav Jugoslavijo. K sreči so tudi v tej veliki napetosti trenutki, ki nam še vedno dajejo upanje, da se bo našla rešitev, četudi z največjimi napori, ki bo onemogočala napadalnim silam, da bi pahnila človeštvo v katastrofo, ki si njenih posledic ne moremo predstavljati niti v domišljiji.

Eno izmed najvažnejših dejstev, ki so zadnji čas povečala vznemirjenost v svetu, je oborožitev satelitov Sovjetske zveze daleč čez mejo, ki jo dovoljujejo mirovne pogodbe. Napadalnost na Koreji je bila za Veliko Britanijo opomin, naj vsi politični krogi posvetijo resno pozornost oborožitvi sovjetskih satelitov, ki obkrožajo Jugoslavijo, kot eni izmed najresnej-

VSAK KRAJ, SLEHERNA HIŠA - RUDNIK

Reporter si je naložil nalogo, da bi kar najbolj razumljivo opozoril na novo ali nepriznano gospodarsko panogo. Največja težava je v tem, da ta panoga nima niti pravega imena, čeprav jo smemo po njenem pomenu primerjati celo z rudarstvom. Lani se je generalna direkcija za črno metalurgijo zahvalila tej panogi za njeno delo, češ da bi brez njenega prispevka težka industrija ne izpolnila svoje letne proizvodne naloge.

4000 VLAKOV INDUSTRIJSKIH SUROVIN

Prepuščamo vaši domišljiji, da si zamislite štiri tisoč vlakov, naloženih s surovinami. To menda ni malo. Ali bi naša industrija mogla pogrešati 4000 vlakov surovin, to se pravi 126.000 vagonov ali 126 milijonov kilogramov? Nedvomno bi bil glad po industrijskem blagu še mnogo večji kakor dandanes, če bi nova ali nepriznana gospodarska panoga ne dala industriji toliko surovin. Vemo, da dajejo surovine naslednje panoge: rudarstvo — premog in rude; kmetijstvo — razne pridelke (industrijske rastline); gozdarstvo — les. Toda industriji daje euro-

kov, marveč so organizatorji zbiranja, strokovni delavci, proizvajalci — mehaniki, ključavničarji, sortirke, predelovalci, nadzorovalci nad izkoriščanjem surovin in ostankov v industrijskih podjetjih, strokovnjaki, ki poznajo tehnologijo in odkrivajo skrite ali »pozabljene« surovine, razdeljevalci surovin med posameznimi industrijskimi podjetji, ljudje, ki imajo pregled nad potrebami posameznih tovarn in nad zbranimi surovinami itd. Ker pa tega marsikdo pri nas ne ve, podcenjuje ne le podjetje »Odpad«, marveč tudi pomen, ki ga takšno podjetje utege imeti ali ga že ima, zlasti dandanes.

PLAN IMAJO KAKOR VSAKA PANOGA

Kakor vsaka proizvodna panoga pri nas ima tudi »Odpad« svoj plan. Toda organizacija se ne omejuje le na republiško podjetje. Tudi okrajni ljudski odbori imajo svoja podjetja s podobnimi nalogami kakor republiško podjetje. Okrajna (in rajonska) podjetja zbirajo ali pridobivajo surovine na svojem področju, to se pravi pri podjetjih lokalnega pomena; področje republiškega pomena v kra-

druge kovinske ostružke (drobni so kakor žagovina), ker jih sami še ne predelujemo.

CUNJ IN PAPIRJA — NIKDAR PREVEČ

Nikdar ni preveč ostankov tekstilnega blaga, raznih odrezkov, pa tudi cunj, zavojnega blaga, gaze in zlasti volnenih krp. V velikem skladišču je zavojev drobnih cunj za več vagonov. To blago pa ne čaka, da bi ga kratkoročno poslali papirnicam ali tekstilnim tovarnam v predelavo. V skladišču stoji velik stroj. Vanj vložijo cunje, stroj pa izvleče iz njih prah, ki ga odvaja iz skladišča po cevi. Tako očisto blago gre v sosedni prostor — v sortirnico. Zdi se nam, da smo v tovarni. Sortirke so prave strokovnjakinje. Kakor strokovnjak tekstilne stroke spoznajo že pod preti, ali je krpa volnena, bombažna ali iz umetnih tkanin. Cunj pa delijo še na dolgo vrsto izdelkov po tvari in izdelavi. Sortirane krpe potem delavci stiskajo v etiskalnici v zavoj. Zavoj dobi napis z znamenji vrste blaga in z žigom »Odpada«. Sele potem je »surovina« — pravzaprav polizdelok — pripravljena, da jo odpošljejo tovarni. Podobno delajo v sortirnici za papir.

VELIKA ZALOGA NADOMESTNIH DELOV

Kar pa vidimo v tem skladišču, niso surovine. To so nadomestni deli strojev, avtomobilov, traktorjev, motornih koles... Njihovo vrednost zna najbolje ceniti mehanik, ki išče po cele mesece nadomestni del in ga končno najde tu. Strokovni delavci »Odpada« rešujejo in pridobivajo nadomestne dele, ko razstavljajo vozila ali stroje. Zato je razumljivo, zakaj bi pri »Opadu« zelo pozdravili dovoljenje ali pomoč za ustanovitev še ene stroke: strojne servise; to bi bila ustanova, ki bi zbirala najrazličnejše stare, bolj ali manj obrabljene stroje, ki pa bi jih bilo vendar še mogoče obnoviti ali preurediti.

STROKOVNI SOSVET PRI »OPADU«

Nedavno se je ustanovil strokovni svet vseh glavnih strokovnikov pomembne službe »Odpada«; svet deluje pri »Opadu«. V njem so zastopane generalne direktije vseh naših industrijskih strok (tekstilna, kemična, kovinska, strojogradnja) in ministristvo za lokalni promet, komite za lokalno industrijo, IO OF itd. Delo sveta bo mnogo pripomoglo, da bo mogoče smotno razdeljevati surovine s posredovanjem »Odpada«, pa tudi, da se bo pomembna gospodarska dejavnost kar najbolj razširila, uveljavila in utrdila v korist večjega gospodarstva. Zato bo tudi hitreje prodajala med ljudi zavezt, da je sleheren kraj in vsaka hiša rudnik.

Pri vrtnarju Janezu Poru

V Strmolju pri Cerkljah živi in dela na vrtnariji državne ekonomije vrtnar Janez Por, ki ga je ljudstvo v območju KLO Visoko, Velesovo, Cerklje in Pruki enodušno izbralo za kandidata za poslanca v republiško Ljudsko skupščino.

Kar dva dni sem zapravil, preden sem ga našel. Tov. Por je namreč uravnik petih državnih ekonomij in ga je težko najti doma. Končno sem ga iztaknil v zgodnjih jutranjih urah pri delu na vrtu. Pred njim so bile velike tople grede in rastlinjak — pripravil se je na presajanje sadik. Pa sva bila kaj hitro v razgovoru.

Pripovedoval je, da najprej zberejo seme, ga posejejo v rastlinjaku in če hočejo, da dobro uspeva, ga morajo redno zalivati, zlasti pa je treba skrbeti za primerno toploto. »Za ogrevanje imamo posebno napeljavno, spodaj je peč in jo je seveda treba vedno kuriti, da je v rastlinjaku stalna toplota od 15–20 stopinj. Če vas zanima, pa pogledajte.«

Res me je objela toplota, ko sva stopila vanj. Zdal je natanko razlagal in razkazoval. »To so kumare, tam solata, dalje paprika, paradiznik, koleraba, karfiol, ohrovt, rdeča pesa... Po nekaj tednih presadimo sadike v tople grede, prihodnji mesec pa jih bomo že prodajali na trgu.«

Kako je z rjavim sladkorjem?

V članku pod naslovom »Kakšna novost je to — rjav namesto belega?« je objavil 12. t. m. ljubljanski list »Glasnik« svoje misli o delitvi rjavega sladkorja, ki smo ga dobili v okviru zajamčene preskrbe za tekoči mesec. Z avtorjem članka se strinjamo do zaključnega odstavka, v katerem pravi: »Prav je, če vemo, da ni odstotek sladkobe v omenjenem, oziroma nepopolno očiščenem sladkorju prav nič manjši, temveč celo nekoliko večji, njegova slaba stran je ta, da vsebuje še nekaj primesi, ki jih sicer pri dokončno očiščenem ni.«

Resnica pa je drugačna. Odstotek sladkobe v omenjenem, oziroma nepopolno očiščenem sladkorju je nekoliko manjši. Po analizi higienskega zavoda vsebuje 93% sladkobe belega sladkorja. Ta sladkor smo dobili iz Amerike, kjer se je sladkorju, kakor na svetovnem trgu vobče, cena znatno dvignila (v zadnjem času se je cena dvignila za približno 100%). Ker rjav sladkor po kakovosti le malo zaostaja za belim, a je navzlic temu občutno cenejši, je nakup tega sladkorja ob skromnih deviznih sredstvih, s katerimi razpolagamo, nedvomno najboljši izhod iz sedanjega položaja.

Pogovorili so se o razsvetljavi in urejevanju ulic, vodovodu, zanemarijenih stanovanjskih hišah in združnem domu

V Mariboru je bilo v zadnjih dneh več dobro obiskanih predvolilnih sestankov. Eden takšnih je bil v šol iv Zolgarjevi ulici. V veliko sobo se je nagnetlo toliko volivcev štirih terenov magdalenskega rajona, da na prehod še pomisliti nisi smel. Rajonski aktivist, ki je stal med vrati, je zmalaj z glavo in potoli sosedu: »Včeraj je tov. kandidat Janhuba govoril 39 volivcem — s treh terenov, nocoj se jih je zbralo skoraj 400 — pa kandidata ne bo! Smola!« Smola?

Tako ali drugače zbranim je spregovoril tov. Urbančič. Predočil je naš boj za mir, govoril o Rusiji, Ameriki... Delavci, gospodinjice, mladinci in upokojenci so ga dolgo napeto poslušali, v živahni razpravi pa so dali duška odločnosti, trdni volji, da v boju za boljše dni ne bodo popustili!

Tudi v Ribniškem selu pri Mariboru je bilo živahno. Razprava se je najdlje sukala okrog perečih krajevnih vprašanj.

Nekdo je predlagal, da bi bilo zelo koristno, če bi mestno trgovsko podjetje odprlo v tem zaselek prodajalno. Več sto ljudi mora namreč nekajkrat tedensko po živila in druge potrebščine v dva, tri kilometri oddaljeni Maribor.

Drugi so povedali, da vsi študenti okrog Ribniškega sela smrde po olju. Pa tudi ob izpraznitvi ribnikov zasledijo na dnu masne kroge. Kaj če bi strokovnjaki raziskali tla?

Spet drugi so se zavzeli za to, da bi s Kalvarije napeljali vodovod. Poldrugi kilometer jih loči od rezervoarja. Res, cev primanjkuje, morda pa bi jih le dobili. Študentinca namreč smrdi...

Skupina volivcev se je potegovala za razsvetljavo. Vsaj na dohodih v zaselek bi morale svetiti žarnice!

V sindikalnem domu železniške sekcije pa so se zbrali volivci petega terena magdalenskega rajona. Najprej so razpravljali o skorajšnjem prvem zasedanju Rajonske skupščine. Ugibali so, če bodo deležni pomoči RLO pri urejanju, posipanju zapuščenih ulic, pri urejanju cestne razsvetljave itd. MLO jim je bil nekako preveč od rok. Mnogo pa so govorili tudi o nujnem skrbnem pregledu stanovanjskih hiš železniške kolonije. Te so namreč silno zanemarijene.

Kaj pa v Kamnici? — Pomenili so se o dokončni dograditvi združnega doma. Pod streho je, le notranja dela nekako ne gredo od rok. Zato so sklenili, da bodo do 10-letnice Fronte dokončno uredili dvorano in še nekaj nujno potrebnih prostorov. Da niso ostali pri besedah, pričajo prostovoljci, ki od sestanka sem marljivo delajo.

Pogovorili pa so se tudi o volitvah. Volivci posameznih volilnih enot so se zavezali, da bodo do 8. ure stoodstotno opravili državljansko dolžnost. V Kamnici je namreč še zelo živ spomin na volitve v mestno in rajonske skupščine. Tedaj so nekatere volilne enote volile že zelo zgodaj, vsi volivci Kamnice pa do 9. ure! In tokrat se ne boje slabše odrezati!

Vj. K.

V Zgornji Savinjski dolini kandidira JANKO MEHLE

V 263. volilni enoti, združuje ljudske odbore Solčavo, Luče, Ljubno in Radmirje, kandidira star znanec teh krajev — major JA — Janko Mehle. Zadnje dni so imeli v teh krajih zelo dobro obiskane predvolilne sestanke. V Solčavi so prišli ljudje tudi po več ur daleč, čeprav je ponekod tudi po 2 m snega. V Lučah so z zanimanjem sledili govoru svojega kandidata. Na sestanku so sprejeli razne sklepe, med drugim, da bodo popravili vse krajevne ceste, govorili so o regulaciji Savinje, o popravilu krajevne hiše itd.

V Lučah so se posebno dobro pripravili na volitve. Nešteti manjši sestanki so seznanili vse volivce z najvažnejšimi dogodki doma in v svetu.

Volivci Tomaža in Male Nedelje pravijo: Bogo nas bo zastopal

Volivci Tomaža in Male Nedelje v ljubotemskem okraju so izbrali za svojega kandidata Boga Verdeva, okrajnega sekretarja. Čeprav je šele pičlo leto med njimi, se je vsem priljubil. Preprost in skromen ima čedanje več znanec in prijatelj. Kadar pride Bogo na sestanke, je vredno priti nani. Preprosto in odkrito jim pove, da so njegovih besed vesel vsi. Pa tudi drugače pravi radi hodijo k njemu po nasvete. Vsi, združniki, delavci, kmetje, nameščenci.

Bogo Verdev se je že od leta 1943 boril proti okupatorju. Pozimi leta 1944 se je skupno s 14. divizijo v srditih bojih prebijal proti svojim domaćim krajem — Saleški dolini. Kot terenski delavec je bil sekretar OF šostanjskega okraja, sekretar za Maribor-desni breg in za marenberški okraj. Tu je bil nevarneje ranjen in je komaj ušel smrti. Po osvoboditvi se je izpopolnjeval v raznih političnih šolah in delal kot javni tožilec v okrajih: Prevalje, Maribor-okolica in Poličane. Od začetka leta 1950 pa je sekretar okrajnega komiteja Partije v Ljubotomeru.

Kranjčani tekmujejo s Celjani in Jeseničani

V sredo je bilo v Kranju veliko predvolilno zborovanje, na katerem so govorili kandidati za Ljudsko skupščino LRS Stane Bizjak, Vinko Hafner, Angelca Boštiančič in Stane Žerko.

Po govorih kandidatov je tov. Resman povedal, da so vojaški vojni invalidi v Kranju sprejeli obveznost, da bodo v nedeljo do 9. ure jutraj volili stoodstotno. Kranjski volivci so napovedali tekmovalno Celjani in Jeseničani v pripravih na predvečer in dan volitev; kje bodo volivci prej glasovali, v udeležbi in odstotkih glasov, ki bodo oddani za kandidata OF, ter v čem manjšem odstotku glasov v skrinjici brez liste.

Na koncu zborovanja je predsednik MOOF tov. Brovč čestital delovnim kolektivom Intaksa, Save, Prehrane, Projekta in Tiskanine za visoka priznanja in naslove, ki so jih prejeli od vlade in ministrstev za požrtvovalno delo.

V Kamniku bodo volili Antona Medveda

Kamničanom je njihov kandidat Anton Medved dobro znan kot borec za pravice delovnih ljudi že iz stare Jugoslavije. Svoje delo je nadaljeval med narodnoosvobodilno borbo kot borec raznih partizanskih enot. Po osvoboditvi se je vrnil v tovarno »Titan«, kjer kot vesten livar skrbi za dobre izdelke.

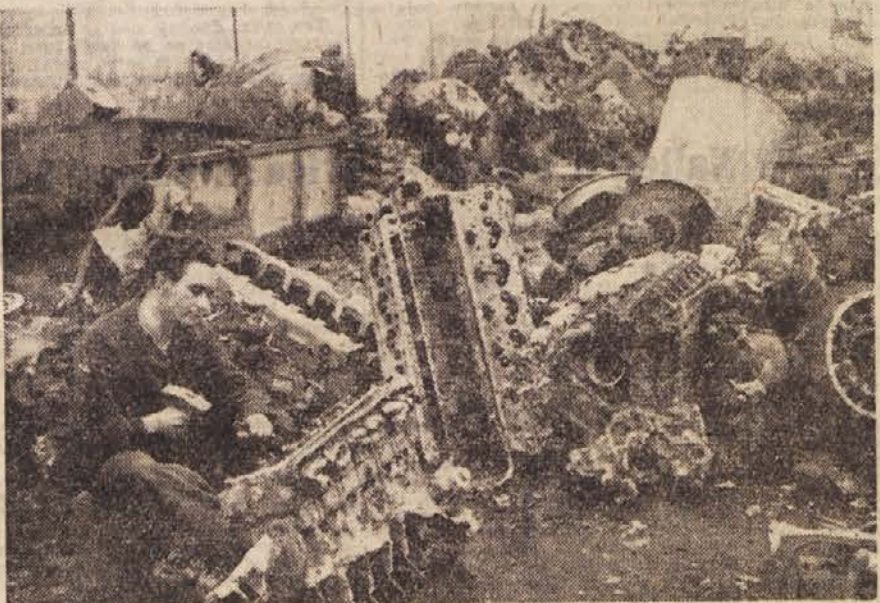
Frontovci Kamnika, ki so ga izbrali za svojega kandidata, so prepričani, da jih bo tov. Medved dobro zastopal v Ljudski skupščini.

Ze postavljajo mlaje in krase voličša

Volitve v Ljudsko skupščino so močno razgibale tudi frontovce Šmartna pri Litiji. Predvolilni sestanki so bili dobro obiskani, če posebno pa v Šmartnem. Vitarjevcu in Zavrstniku. Vaška odbora OF Stangarske polane in Volčje jame pa sta bolj slabo pripravila sestanke. Kandidat volilne enote tov. Jakob Mojskrc je go-

voril na več sestankih o zunanjem in notranjem položaju, o raznih gospodarskih vprašanjih ter o pomenu volitev.

Po nekaterih vaseh so že začeli postavljati mlaje in krase voličša. Na predvečer volitev pripravljajo tudi močnejše kresove, ki bodo še povečali prazničnost volitev.

»Odpad« zaposluje razne strokovnjake, ki pridobivajo med drugim tudi dragocene strojne nadomestne dele in različne kovine iz starih strojev ter vozil

vine še ena panoga. To je posebne vrste rudarstvo, ki ima rudnike v slehernem kraju in v vsaki hiši. Toda večina rudnikov še ni odprtih.

NE LE ZBIranJE IN NAKUPOVANJE, MARVEČ PROIZVODNJA

Naj vas torej ne moti ime: »Odpad«, republiško podjetje za promet z odpadki. Videz skromnih pisarni-ravnateljstva tega podjetja — pravzaprav gospodarske organizacije za zbiranje, pridobivanje in razdeljevanje surovin, pa tudi končnih izdelkov — ne odkriva, da smo tu spoznali novo močno proizvodno panogo.

— Vi torej sprejemate, nakupujete odpadne surovine, ki jih zbira mladina ali množične organizacije pa posamezniki? Imate svoja skladišča in ete v zvezi s tovarnami? — smo se pozanimali.

Odgovor pa je bil precej daljši kakor vprašanje. Končno so pokazali reporterju še obrat ljubljanske podružnice podjetja »Odpad«. To je v resnici industrijski obrat. Če hočete: rudnik zlata eredi Ljubljane.

Podjetje »Odpad« nikakor ni cunjarška starinarina. To je proizvodna organizacija. Omejuje razpleta po vsej Sloveniji. Podjetje zdaj seveda še ni letovetno z novo proizvodno panogo. Toda zastopa jo in razvija. Njegovo doseganje delo pa je izraženo v 126 milijonih kilogramov industrijskih surovin. Zaposluje a svojimi šestimi podružnicami (Ljubljana, Maribor, Celje, Kranj, Postojna in Novo mesto) in z več poslovalnicami; ter okoliščini okrog 250 ljudi, komaj toliko kakor srednje velik rudnik. Tudi najdonosejši srednje velik rudnik pa bi ne mogel dati toliko surovin najrazličnejšim industrijskim strokam in tudi obrtnikom in nekaj celo za izvoz kakor ta organizacija. Njeni ljudje niso zgolj nakupovalci nerabnih ali obrabljanih industrijskih izdelkov in ostan-

»POKOPALIŠČE« AVTOMOBILOV

Ob prvem vtisu, ko stopiš na prostor ljubljanske podružnice »Odpada«, pomisliš na ameriška »pokopališča« razbitih avtomobilov. Za gorenjskim kolodvorom se na prostem ob skladiščih in obratih kopičijo odpadne surovine: pločevina in železje avtomobilov, pa tudi veliki letalski motorji bombnikov, ostanki traktorjev, konzervnih škatel, žice, obrobov, steklenih in porcelanskih črepinj in odkriješ celo grmado »hojenih komisnih čevljev. Vsega pa ni mnogo, če preletiš z očmi. Čudiš se grmadi avtomobilske pnevmatike. To je že nekakšna nadprodukcija. Tovarna gumijastih izdelkov zdaj ne potrebuje več toliko rabljenih izdelkov za predelavo, kolikor jih »Odpad« zbere. »Neidoče« blago je tudi porcelan, ki so ga poprej predelovale šamotarne. Ostanke usnja ali rabljenih čevljev nimajo mnogo odjemalcev. Pri nas še ni tovarne, ki bi usnjene odpadke predelovala v umetno usnje. Zato jih izvažamo. Prav tako izvažamo medeninaste in nekatere

Novo poštne in brzojavne nakaznice

1. aprila pridejo v promet nove poštne in brzojavne nakaznice po 1 din. Sedanje nakaznice bodo veljale do vštete 31. marca.

Nad 45 milijonov dinarjev za investicijska dela v Zadru

Iz rednih proračunskih sredstev in podpora ministristva za novo osvojenega kraja bodo podabili letos za investicije v Zadru 46.940.000 din. S tem se bo zboljšalo zlasti lokalno gospodarstvo, zgradili pa bodo tudi več stanovanjskih hiš in uredili mesto.

DROBNE VESTI

Ameriške organizacije so poslale v Jugoslavijo mnogo daril

V ZDA se širi akcija za pomoč Jugoslaviji. V njej sodelujejo ameriške dobrodelne organizacije in organizacije jugoslovanskih izseljencev.

Odbor za pomoč Jugoslaviji v San Franciscu, ki obsega 40 izseljenjskih organizacij iz Kalifornije in ugledne ameriške javne delavce, je kupil in poslal v Jugoslavijo za 3000 dolarjev živil. Izseljenjska organizacija Santa Klara v Kaliforniji je kupila za 416 dolarjev sladkorja in ga poslala prebivalcem Dubrovnika. Neka ameriška trgovska tvrdka je prispevala v fond za pomoč Jugoslaviji 5 ton bele moke, tono sladkorja in tono riža. Vsa ta živila bo pripeljal naš parnik »Srbija«.

Dobrodela organizacija »Lutheran World Relief« pošilja v Jugoslavijo mleko v prahu, jajca v prahu, obleke in streptomycin v skupni vrednosti 200.000 dolarjev. To darilo je delno že natočeno na jugoslovanski parnik »Slovenija«.

Dobrodela organizacija CARE pa je poslala v Jugoslavijo do konca februarja 15.000 paketov.

Osvobodjene feredž — na poti enakopravnih žena

Skopje, 16. marca. Včeraj se je odpravila s posebnim potniškim vlakom iz

